

Kollega, Finansministeren, men jeg skal udtale, at denne Tanke har min Sympati, og for saa vidt jeg faar Medindflydelse paa dette Forhold, skal det være mig en Glæde at støtte denne Henstilling, som jo ogsaa vandt Sympati hos Ædrueligheds-kommissionen . . (Kvist: Enstemmigt!) . . endogsaa med Enstemmighed. Jeg tror, at Oplysning om dette Forhold vil have en overordentlig gavnlig Betydning i den Agitation, der føres her i Landet imod den overdrevne Nydelse af Spiritus.

Et æret Medlem spurgte mig, om jeg ikke vilde medvirke til, at man med Hensyn til Uddannelsen af vore Lærere fik indført paa Seminarierne et tvungent Fag omhandlende dette Forhold. Dette Spørgsmaal sorterer ikke under mig, men under min Kollega Kultusministeren, og jeg haaber, at han vil tage det under nærmere Overvejelse.

For øvrigt er jo Forhandlingen i Dag, saa kort den end har været, et Vidnesbyrd om, at der er delte Meninger om denne Sag, men jeg haaber, at man ved fortsat Forhandling skal komme til et godt Resultat, og jeg skal med Glæde nyde min Medvirken dertil.

Kvist: Jeg vil først rette en Tak til den højtærede Indenrigsminister for hans Udtalelser om Oprettelsen af et saadant særligt Kontor under Statens statistiske Bureau, som jeg hentydede til. Disse Udtalelser have, maa jeg sige, glædet mig i høj Grad, og det var derfor, jeg tillod mig under den højtærede Ministers Tale at indskyde Ordet „enstemmigt“. Kommissionen var fuldstændig enstemmigt af den Opfattelse, at et saadant Kontor vilde være af overordentlig stor Værdi for det Oplysningsarbejde, der fremtidig maa gøres.

Der er fremsat en hel Del Betragtninger, som godt kunde give mig Anledning til nu at holde et længere Foredrag, men jeg tror ikke, det vilde være ret vel set hos det høje Ting, om jeg vilde gaa ind paa en udførlig Omtale af alle de enkelte Forhold, der ere fremdragne. Jeg skal derfor søge at fatte mig meget kort.

Overfor det ærede Medlem for Ribe Amts 2den Valgkreds (Bluhme) og det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen) skal jeg kun

sige dette, at jeg tror, de ærede Medlemmer en Gang burde gøre sig den Ulejlighed at læse Forslaget grundigt igennem; saa vilde de faa en ganske anden Opfattelse af dette Forhold, end de have. De betegnede Loven som en Tvangslov, som et Indgreb i den personlige Frihed. Det er der jo aldeles ikke Tale om. Det højeste, der kan være Tale om, er, at det er en Indskrænkning i Næringsfriheden, men kun i Friheden til at skænke berusende Drikke, ikke andet. Man har Lov at nedsætte sig som Beværter og Hotelvært, saa meget man vil; Spørgsmaalet staar kun paa, om vedkommende skal have Ret til at skænke berusende Drikke eller ej. Og naar det betegnedes som et Udslag af Afholdsfolkernes Fanatisme, saa vidner dette ogsaa i høj Grad om, at vedkommende Medlem ikke har noget Kendskab til disse Forhold, ellers kunde han umuligt have fremsat en saadan Udtalelse.

Det ærede Medlem for Ribe Amts 2den Valgkreds (Bluhme) sagde, at han havde tydeligt Bevis for, at Flertallet af Afholdsfolkene var imod Loven, idet han personlig havde modtaget Tak for sin Opræden fra Afholdsfolk. Det kunde interessere mig at vide, hvem disse Afholdsfolk ere, som det ærede Medlem mener repræsentere Flertallet af de danske Afholdsfolk, og hvorpaa det ærede Medlem støtter en saadan Paa-stand. Foreløbig tillader jeg mig at stille mig noget tvivlende overfor en saadan Udtalelse, at Flertallet af de danske Afholdsfolk skulde være enigt om at takke det ærede Medlem for hans Opræden. Det anser jeg for aldeles udelukket. Alle de forskellige Afholdsorganisationer her i Danmark have i Løbet af Sommeren holdt deres aarlige Delegeretmøder, hvortil der er sendt delegerede fra hver enkelt Forening over det ganske Land, og paa alle disse Aarsmøder er den Resolution, som jeg nævnede før, enstemmig vedtagen. Altsaa Folke-møder, der repræsenterer samtlige Afholdsfolk i Danmark, have stemt for denne Resolution. Det nytter derfor ikke, at det ærede Medlem kommer og siger, at Flertallet af danske Afholdsfolk er imod Lovforslaget. Jeg fremdrager det kun som et yderligere Bevis paa, at det ærede Medlem ikke har gjort sig den Ulejlighed grundigt at studere Forslaget og ikke har været nøjeregnende med, hvilke Udtalelser han